

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové, soudců Mgr. Kamila Tojnera a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **Bohemia Hop Store a.s. v likvidaci**, sídlem Praha 1, Ovocný trh 8, zast. JUDr. Josefem Novákem, advokátem, sídlem Praha 3, Přemyslovská 11/2346, proti žalovanému : **Rozhodčí orgán Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**, sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2009, č.j. 1308/09/Ld,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce má za to, že byl zkrácen přímo ve svých právech, jakož i v právech v předcházejících řízeních a to úkonem správního orgánu, který odmítl jeho odvolání a nepřezkoumal jej v plném rozsahu odvolacích důvodů, zejména pak nerozhodl o jeho námitce promlčení, když předmětný platební výměr na penále byl vydán po marném uplynutí lhůty podle § 16 zákona č. 592/1992 Sb. ve znění do 30.11.2011 (dále jen zákon o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění nebo jen zákon) ve vztahu k § 19, kdy žalobce považuje lhůtu udanou v ust. § 16 zákona za prekluzivní. Jakkoliv žalobce ve správním řízení opakovaně upozornil na prekluzi práva, žalovaný skutečnost v rozporu s judikaturou neakceptoval. Dne 5.12.2008 byl právnímu zástupci žalobce doručen platební výměr č. 214808008 ze dne 26.11. 2008 na penále ve výši 231.883,- Kč za období od 25.11.2008 do 15.8.2008, přestože žalobce svůj promlčený, příp. prekludovaný dluh na pojistném za pojistné splatné naposledy za období do 30.6. 2001 dobrovolně splnil dne 27.9.2007. Penále bylo žalovaným vyměřeno v rozporu se zákonem ještě 11 měsíců poté, co byla povinnost k úhradě prekludované povinnosti dobrovolně splněna (dlužné pojistné za období do 30.6.2001 uhrazeno dne 27.9.2007, penále požadované do 15.8.2008). Dle žalobce penále nemělo být vyměřeno s ohledem na promlčecí dobu ustanovenou v § 16 odst. 2, § 19 zákona,

neboť po rozhodné období, tj. do dne 26.11.2008, žalovaný právo nevykonával. Poslední povinnost u platby pojistného žalobce byla ke dni 30.6.2001, tedy 7 a čtvrt roku před datem vyměření a započtení vymáhání tohoto penále. Předmětné penále se vztahuje k dlužnému pojistnému, které bylo splatné nejpozději do 30.6.2001. Zdravotní pojišťovna tak musela učinit v pětileté lhůtě úkon směřující k vyměření nebo vybrání takového pojistného. V období pěti let nebyl žalobci určen pravomocný úkon, který by byl výsledným úkonem směřujícím k vyměření nebo vybrání pojistného, resp. takovýto projev vůle nebyl plátcí doručen. K doručení došlo teprve převzetím platebního výměru likvidátorem Ing. T.B. v rozhodném období. Nezaplacené pojistné bylo splatné nejpozději dne 30.6.2001, proto dle žalobce poslední den, kdy bylo možné uplatnit penále – předepsat jej, vyměřit a vymáhat, byl den 30.6.2007 a v této lhůtě nenabyl předmětný platební výměr právní moci. Jelikož žalovaný nepřihlédl k prekluzi, porušil čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a ust. § 2 odst. 1, 3 a § 7 odst. 1 s.ř. Dále žalobce namítá, že od 30.6.2001 neměl žádné zaměstnance nebo osoby, za které by musel platit pojistné.

Žalobce také namítá nesprávné označení písemností doručovaných mu v průběhu řízení, tj. když písemnosti určené právnické osoby se označují nejprve obchodní firmou právnické osoby a následně pak jménem likvidátora. Žalovaný zasílal písemnosti označené na jméno Ing. B., aniž nejprve uvedl, o jakou firmu se jedná a to za situace, kdy se jednalo o písemnosti, které byl žalovaný povinen doručit účastníku řízení, jímž nebyl Ing. T.B. jako fyzická osoba. Žalovaný dále pochybil, když písemnosti nedoručoval na adresu sídla žalobce, ale k rukám likvidátora na jeho domácí adresu. Žalovaný na adresu sídla žalobce, jež uváděl likvidátor, odmítl písemnosti zasílat, proto je třeba považovat za doručené jen listiny, které byly převzaty likvidátorem osobně. Žalovaný tímto postupem porušil § 29d odst. 1, 5 zákona o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění a § 19 odst. 4 a § 21 s.ř. Ohledně platebního výměru ze dne 26.11. 2008 č. 214808008 má žalobce za to, že doručení platebního výměru jen advokátovi, v případě že společnost má likvidátora, sídlo a statutární orgány, je nedostačující, neboť vedle právního zástupce měl být doručen i orgánům společnosti, kterých se uvedený platební výměr týká. Dále žalobce namítl, že písemnosti žalovaného nejsou podepsány osobou oprávněnou jednat a vydávat rozhodnutí za žalovaného, když chybí podpisy ředitele žalovaného.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dlužné pojistné ve výši 257.219,- Kč bylo předepsáno platebním výměrem ze dne 6.8.2001, č.j. 4140104313, který nabyl právní moci 6.9.2001. Od tohoto data započal běh pětileté promlčecí doby pro vymáhání dle § 16 odst. 2 dle zákona. Jelikož po právní moci platebního výměru byl dne 17.12.2001 podán návrh na výkon rozhodnutí, došlo tím k přerušení běhu promlčecí lhůty pro možné vymáhání. K zastavení výkonu rozhodnutí došlo usnesením soudu ze dne 24.4.2003. Dlužné pojistné bylo uhrazeno dne 27.9.2007, tedy ve lhůtě 5 let, po odečtení dob, kdy ve smyslu § 112 zákona č. 40/1964 Sb. v důsledku vymáhání promlčecí lhůta neběží. V souladu s § 18 odst. 2 zákona tak byla VZP ČR oprávněna vyměřit penále z dlužného pojistného. Předmětný platební výměr na penále byl vyměřen za období kratší 5 let, resp. bylo vyměřeno penále za dobu kratší 5 let ode dne jeho splatnosti. Plátcem byl o výši penále za kontrolované období 25.11.2004 – 15.8.2008 informován dopisem ze dne 20.8.2008 – výzva k plnění povinnosti plátcům pojistného za veřejné zdravotní pojištění a vyúčtování plateb pojistného za veřejné zdravotní pojištění za uvedené období. Výzvu převzal dne 29.8. 2008 likvidátor společnosti, Ing. B. Dále bylo s plátcem zahájeno správní řízení doručené dne 6.11.2008 a 26.11.2008 byl vystaven předmětný platební výměr na penále č. 2140808008, který byl doručen právnímu zástupci žalobce dne 5.12.2008. Vůči plátcí tak byly v průběhu promlčecí doby učiněny kvalifikované úkony směřující ke zjištění výše dluhu a jeho následnému vyměření. Tyto

úkony zastavily běh promlčecí lhůty a počala běžet lhůta nová, nedošlo tak k uplynutí promlčecí doby pro vyměření shora uvedeného penále.

Veškeré písemnosti zasílané žalobci v rámci správního řízení jsou podepisovány oprávněnou osobou a to uvedením jména, příjmení a funkce. Pověření pracovníků prováděných úkonů ve správním řízení bylo upraveno vnitřním předpisem VZP ČR v souladu s § 47 odst. 5 původního s.ř. a § 15 odst. 2 nového s.ř. Rozdělení pravomocí mezi jednotlivé vnitřní součásti správního orgánu v rámci těchto vnitřních součástí mezi jednotlivé úřední osoby, resp. oprávněné osoby, je vnitřní věcí správního orgánu, konkrétně je upravena vnitřní směrnicí vydanou ředitelem VZP ČR.

Soud rozhodoval ve věci bez nařízení ústního jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci vyslovili s takovým postupem soudu souhlas.

Městský soud v Praze napadené správní rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.), vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.) a posoudil věc následovně.

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2009, č.j. 1308/09/Ld, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru Všeobecné zdravotní pojišťovny, Krajská pobočka Praha, ze dne 26.11.2008, č. 2140808008, kterým bylo žalobci vyměřeno penále ve výši 231.883,- Kč. Z vyúčtování pojistného ze dne 20.8.2008, které osobně převzal dne 29.8.2008 likvidátor žalobce, Ing. T.B., plyne, že jde o penále za prodlení žalobce za období 25.11.2004 – 27.9.2007, neboť dne 27.9.2007 žalobce uhradil pojistné 257.219,- Kč, jež mu bylo předepsáno platebním výměrem č. 4140104313 ze dne 6.8. 2001, který nabyl právní moci 6.9.2001, za období 1.10.1998 – 18.5.2001. Není tak důvodný žalobní bod, že žalobci bylo vyměřeno penále i za období, kdy již dlužné pojistné uhradil. Pokud je v odůvodnění platebního výměru č. 2140808008 uvedeno období 25.11.2004 - 15.8.2008 je zřejmé, že se jedná pouze o sledované účetní období, nikoli období prodlení žalobce, za které je vyměřeno penále.

Žalobou napadeným rozhodnutím č.j. 1308/09/Ld ve spojení s platebním výměrem č. 2140808008 bylo vyměřeno penále za období 25.11.2004 – 27.9.2007. Jelikož rozhodnutí žalovaného č.j. 1308/09/Ld nabylo právní moci dne 20.4.2009, nedošlo k prekluzi vyměřeného penále dle § 16 odst. 1 zákona, neboť penále bylo vyměřeno ve lhůtě pěti let (počínaje 25.11.2004). Namítá-li žalobce aplikaci § 16 odst. 2 zákona ve smyslu neexistence prodlení z důvodu prekluze vymahatelnosti pojistného, pomíjí skutečnost, že žalovaný podal dne 17.12.2001 k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 návrh na výkon rozhodnutí – platebních výměrů č. 4140104313 a 2140104312, čímž došlo ke stavění běhu promlčecí lhůty pro vymáhání pojistného (platební výměr č. 4140104313). Výkon rozhodnutí byl zastaven usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24.4.2003, č.j. 35E 1351/2001-10. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 3Ads 7/2011-48 má soud za to, že po dobu vykonávajícího soudního řízení došlo ke stavění promlčecí (prekluzivní) lhůty a to i přesto, že výkon rozhodnutí byl zastaven dle § 326a o.s.ř. Jakkoli se rozsudek č.j. 3Ads 7/2011- 48 týká odlišné normy, zákona č. 589/1992 Sb., závěry zde uvedené lze aplikovat i na zákon o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění nejen pro obdobné znění obou norem i povahy plnění, ale zejména pro obecnou aplikovatelnost zde uvedených závěrů. Shodně jako v případě posuzovaném Nejvyšším správním soudem v rozhodné době zákon o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění neobsahoval úplnou úpravu běhu promlčecí doby práva

vymáhat pojistné. Teprve novelou č. 298/2011 Sb. bylo k 1.12.2011 do ust. § 16 odst. 2 zákona vloženo, že promlčecí doba neběží po dobu řízení u soudu. Shodně jako v uvedeném rozsudku Městský soud v Praze dospěl k závěru, že předmětnou problematiku je třeba vyložit za pomoci analogie legis podle § 100 až 114 občanského zákoníku, který je obecným předpisem upravující institut promlčení, obsahující v sobě i pravidla pro běh promlčecí doby po dobu řízení u soudu. Na danou otázku je tak nutné aplikovat také § 112 občanského zákoníku, zejména větu druhou, podle kterého uplatní-li věřitel v promlčecí době právo u soudu nebo u jiného příslušného orgánu a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčecí doba od tohoto uplatnění po dobu řízení neběží. To platí i o právu, které bylo pravomocně přiznáno a pro které byl u soudu nebo u jiného příslušného orgánu navržen výkon rozhodnutí. Podle stávající judikatury má účinky stavení běhu promlčecí doby návrh na exekuci soudně přiznaného práva analogicky také v těch případech, kdy k výkonu rozhodnutí může dojít na základě jiného titulu (§ 274 o. s. ř.).

Z výše uvedeného vyplývá, že dlužné pojistné bylo pravomocně vyměřeno dne 6.9.2001 (platební výměr č. 4140104313), od kterého běžela promlčecí doba dle § 16 odst. 2 zákona pro výkon platebního výměru č. 4140104313, která se stavěla (nikoli přerušovala, úkon správního orgánu mohl přerušit pouze lhůtu dle § 16 odst. 1 zákona) podáním návrhu na výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí dne 17.12.2001 a dále pokračovala teprve po právní moci usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 24.4.2003, kdy byl nařízený výkon rozhodnutí zastaven, tedy po dobu 16 měsíců a 8 dní. Poslední den prekluzivní lhůty dle § 16 odst. 2 zákona pro výkon pojistného tak byl 14.1.2008. V této lhůtě žalovaný neučinil úkon ke zjištění nebo vyměření penále, vyúčtování penále doručil žalobci dne 29.8.2008 a o penále rozhodl pravomocně dne 6.5.2009. Protože promlčecí doba běžela pouze od 9.6.2001 do 17.12.2001 a poté nejdříve od 24.4.2003, byl žalobce v prodlení s plněním pojistného do 27.9.2007, aniž by uplynula prekluzivní lhůta pro vymáhání pojistného dle § 16 odst. 2 zákona.

Soud má za to, že je třeba rozlišit prekluzi práva předsat pojistné a prekluzi práva vymoci pojistné. Prekludováním vymahatelnosti pojistného nezaniká povinnost plátce hradit předsané pojistné jako taková, rozhodnutí o vyměření pojistného je nadále platné, pouze plnění pojistného nelze vynutit a zároveň již plátce pojistného nadále není v prodlení. Povinnost platit penále dle § 18 odst. 1 zákona tak nadále trvá po dobu prodlení, tedy do doby uplynutí prekluzivní lhůty pro vymahatelnost pojistného. Opačný výklad by znamenal, že penále by muselo být pravomocně vyměřeno do pěti let od právní moci rozhodnutí o pojistném. Na vyměření penále tak nemá vliv prekluze vymahatelnosti pojistného dle § 16 odst. 2 zákona ve smyslu okamžiku pravomocného vyměření penále, nýbrž pouze z hlediska výše penále určené dobou prodlení. V dané věci tak není rozhodné, že žalobce pravomocně rozhodl o penále po uplynutí prekluzivní lhůty dle § 16 odst. 2 zákona, neboť tato založila pouze zánik vykonatelnosti a nikoli platnosti platebního výměru č. 4140104313. Žalobní bod o prekluzi je tak nedůvodný.

Námítka žalobce, že od 30.6.2001 neměl žádné zaměstnance nebo osoby, za které by musel platit pojistné, zcela pomíjí, že předmětem žaloby je rozhodnutí o penále, nikoli pojistné jako takové. Pro vznik penále dle § 18 zákona je určující pouze existence prodlení plátce pojistného (zde žalobce) s plněním pojistného za předchozí období. Žalobce nesporně, že pojistné uhradil dne 27.9.2007 a tedy byl do té doby v prodlení.

Žalobce v odvolání proti platebnímu výměru č. 21408008 namítl prekluzi práva vymáhat a vyměřit pojistné a penále, žalovaný se s touto námitkou v žalobou napadeném

rozhodnutí řádně vypořádal, kdy uvedl, že k prekluzi nedošlo z důvodu řízení o výkonu rozhodnutí – platebního výměru č. 4140104313. Žalobní bod o nevypořádání se s odvolací námitkou promlčení je v rozporu s obsahem odůvodnění rozhodnutí žalovaného, a proto je nedůvodný. Jiný dle žaloby opomenutý odvolací důvod žalobce nespecifikoval.

Jak výše uvedeno, soud se ztotožnil s výkladem žalovaného o účincích existence řízení o výkonu rozhodnutí na běh prekluzivní lhůty dle § 16 odst. 2 zákona o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění. Žalovaný tak rozhodl v souladu se zákonem, pokud nepřisvědčil závěru žalobce o prekludování penále za období 25.11.2004 – 27.9.2007, čímž také neporušil žalobou namítaný čl. 38 odst. 2 LZPS, § 2 odst. 1, 3 s.ř. Žalobcem uvedený judikát publikovaný pod č. 356/2004 Sb. NSS pouze vyložil účinky ust. § 16 zákona a to zde uvedeného institutu promlčení, nikoli otázku běhu lhůty, resp. vlivu zahájení řízení o výkonu rozhodnutí na běh lhůty. Žalobce nijak nespecifikoval porušení zásady nestrannosti dle § 7 odst. 1 s.ř. se zřetelem ke skutečnosti, že „krajská pobočka VZP“ nebyla účastníkem řízení, nýbrž správním orgánem I.st. Takto obecně vymezený žalobní bod není způsobilý soudního přezkumu pro nesplnění náležitostí žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Vzhledem k výlučnému účastenství žalobce má soud za to, že tato žalobní námitka je již pojmově vyloučena.

Dle § 69 s.ř.s. je žalovaným v řízení o žalobě dle § 65 a násl. s.ř.s. Rozhodčí orgán Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Rozhodnutí žalovaného č.j. 1308/09/Ld je opatřeno podpisem zde uvedené předsedkyně správního orgánu II.st., žalobní bod je v rozporu s obsahem rozhodnutí žalovaného. Pokud žalobce hodlal spatřovat tvrzenou vadu v rozhodnutí správního orgánu I.st., je nutné uvést, že podle § 15 odst. 2 s.ř. úkony správního orgánu v řízení provádějí úřední osoby oprávněné k tomu podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřené vedoucím správního orgánu a tudíž žalobní bod o výlučnosti podpisu ředitele žalovaného není důvodný.

V rozporu s § 65 odst. 1 s.ř.s. žalobce nikterak netvrdil, v jakých právech byl zkrácen, tvrzenou nesprávností označení adresáta – likvidátora žalobce a doručování na adresu likvidátora. Žalobce nespecifikoval, které správní akty měly být takto žalobci adresovány. Dle správního spisu bylo jak rozhodnutí správního orgánu I.st. tak i II.st. doručeno pouze právnímu zástupci žalobce, JUDr. Josefu Novákovi, a to zcela v souladu s § 34 odst. 2 s.ř., neboť v průběhu správního řízení byla žalobcem předložena plná moc pro uvedené advokáta a nejednalo se o rozhodnutí, dle kterých měl žalobce něco osobně vykonat ve smyslu § 34 odst. 2 věta první s.ř. Žalobní bod o vadě doručování není důvodný.

Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že podle § 72 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. likvidátor činí jménem společnosti jen úkony směřující k likvidaci společnosti. Při výkonu této působnosti plní závazky společnosti, uplatňuje pohledávky a přijímá plnění, zastupuje společnost před soudy a jinými orgány, uzavírá smíry a dohody o změně a zániku práv a závazků a vykonává práva společnosti. Správní orgán tak v souladu s § 72 odst. 1 obchodního zákoníku, § 26d odst. 5 zákona o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění doručoval před předložením plné moci pro zástupce v řízení likvidátorovi na jeho adresu a nikoli na sídlo žalobce. Po účinky doručení je nerozhodné, zda výslovné označení firmy žalobce předcházelo označení likvidátora či naopak, v obou případech je dostatečně identifikována osoba adresáta, zde likvidátor žalobce.

Z výše uvedených důvodů je žaloba nedůvodná a proto soud žalobu pro nedůvodnost podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalovaný byl sice ve věci úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly, proto soud o nákladech rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s., jak ve výroku II uvedeno.

P o u ě n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30.11.2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu